

Čís. 4331.

Státní rybní strážník jest veřejným úředníkem ve smyslu §§ 101 odst. 2, 153 tr. zák.

(Rozh. ze dne 21. listopadu 1931, Zm I 596/30.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 22. března 1930, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem těžkého ublížení na těle podle § 153 tr. zák., zrušil napadený rozsudek jako zmatečný a vrátil věc soudu první stolice, by ji znova projednal a o ní rozhodl. V otázce, o níž tu jde, uvedl v

důvodech:

Zmateční stížnost uplatňuje číselně důvody zmatečnosti podle § 281 čís. 4, 5, 9 a) a 10 tr. ř. Dovolávajíc se posléze uvedených dvou hmotně-právních důvodů zmatečnosti, namítá především, že Vojtěcha V-e nelze pokládati za veřejného úředníka po rozumu § 153 tr. zák., an je jen pěšákem (rybním strážníkem) správy státních rybníků. Stížnosti nelze v tomto směru přiznati důvodnost. Pojem veřejného úředníka po rozumu § 153 tr. zák. kryje se s pojmem veřejného úředníka vymezeným v druhém odst. § 101 tr. zák. Podle toho je veřejným úředníkem ve smyslu § 153 tr. zák., kdo je mocí přímého nebo nepřímého veřejného příkazu povinen obstarávati záležitosti vládní. K záležitostem vládním patří i záležitosti spadající do oboru správy státních rybníků, nanejvýš i konání služby státní rybní strážce. Posuzuje-li se postavení Vojtěcha V-e, jenž je podle skutkového zjištění rozsudkového státním rybním strážníkem, s těchto právních hledisek, jest ho pokládati za osobu, jež jest na základě veřejného příkazu povinna obstarávati záležitosti vládní, tedy za veřejného úředníka po rozumu § 153 tr. zák. Další vývody stížnosti po stránce věcné, jimiž se obžalovaný snaží dokázati, že neublížil státnímu rybnímu strážníku na těle v době, kdy vykonával své povolání, jsou bezpředmětné; neboť napadený rozsudek shledává zločin podle § 153 tr. zák. obžalovaným spáchaný nikoli v tom, že obžalovaný ublížil Vojtěchu V-ovi úmyslně na těle v době, kdy V. vykonával své povolání, nýbrž v tom, že mu ublížil úmyslně na těle pro výkon jeho povolání, záležející v tom, že učinil na obžalovaného oznámení pro krádež ryb. Stížnost jest však odůvodněna s hlediska formálního důvodu zmatečnosti podle § 281 čís. 4 tr. ř.

Čís. 4332.

O (beztrestném) furtum usus lze mluvíti jen, jde-li o normální, obvyklé potřebě vyhovující a jen krátkou dobu trvající užívání odňaté cizí věci, při němž se věc podstatně neznehodnocuje, nikoliv však, odejme-li